

Mona Vilebæk fortæller:

Vil også gerne bidrage med en historie, som stammer fra min barndomstid på Fejø dvs. fra engang i 1950'erne. Vi var rigtig mange børn i hvert fald der hvor jeg boede, nemlig på Herredsvej 243.

Vi holdt meget af, at mødes ude på vejen, hvor vi altid legede. De lege vi fandt på var ikke altid af de bedste - gudskelov vidste vore forældre ikke altid hvad vi lavede, jo værre jo bedre.

Ingen var dengang afhængig af fjernsyn bortset fra lørdag aften, hvor rigtig mange af os børn mødtes hos Bent Olsen. Han var ungkarl dengang og boede sammen med sin gamle mor, som hed Karoline. De boede i huset lige foran Villy Olsen, bagerens i Horslundes far og mor, hos dem fik vi lov at se Cirkus Buster, men så skulle vi også være stille, ellers var det ud af døren.

Bent lavede mange opfindelser – jeg husker at han havde en masse høns i et stort hus, som var bygget af gasbeton. Bent havde lavet en opfindelse, hvor han bandt en snor til et gammelt vækkeur, hvor skruen kunne dreje rundt så lyset automatisk tændte til den tid, som passede Bent. Derved slap han for at stå op for at tænde lyset hos hønsene.

Jeg husker også at han havde en tam gris, som løb med mig når jeg skulle hjem for at spise til middag.

Det næste jeg vil fortælle om er når vi legede om aftenen. Det var altid ude på vejen og som regel foran Walthers butik. Der kom mange mennesker forbi og engang fandt vi på, at vi skulle gemme nogle kaffe eller sukkerposer, som vi havde fyldt med sand. Dem lagde vi udenfor butikken.

Min veninde boede i huset bag mosen og her lå vi på lur for at se hvem der tog posen. De ”heldige” blev godt nok sure. Det værste vi havde gjort var, at komme en ”hunde-høm-høm” i en kaffe pose.

Vi grine meget da der kom en og tog den op og opdagede hvad der var i. Han opdagede os gudskelov ikke.

En anden ting vi fandt på var med en gammel pengepung, som vi fyldte med papir og bandt et langt bånd i. Derefter var det bare om, at komme om bag en hæk og gemme sig. Der kom mange forbi på cykel, men i starten skete der ikke så meget. Efter at en person havde set om der var nogen i nærheden vendte vedkommende alligevel om og tog pungen. Desværre var der nogle som trak i snoren og kom nok til at grine temmelig højt - så der var en som blev noget rød i hovedet. Jeg håber ikke andre børn kan finde på den slags i dag. Vi morede os dog rigtig meget og jeg tror at flere kom til at tisse i bukserne af grin.

For min skyld må mine børnebørn gerne prøve denne slags lege, hvis altså de tør!

Her kommer der en historie fra min skoletid på Østerby gamle skole på Brigetvej. Dengang var der kun to klasseværelser og vi gik kun i skole hver anden dag - også om lørdagen. Vi var rigtig mange børn og dengang var det kun os fra Østerby, som gik der. Vi havde vores dejlige gamle frøken Andersen og hr. Skålum, en dejlig mand, som aldrig slog os børn. Det kunne frøken Andersen til gengæld godt finde på – for det meste drengene. De måtte op at stå foran tavlen, med hænderne på ryggen, hvorefter de fik en lussing på hver side af hovedet.

Ikke så godt, jeg må sige, det gik aldrig ud over mig og havde også ondt af dem det gik ud over.

På et tidspunkt rejste lærer Skålum fra skolen, vistnok til et nyt job i Utterslev på den nye centralskole. Vi manglede derfor en lærer og fik en ung lærervikar fra Maribo. Ham blev vi hurtig gode venner med og det viste sig, at han havde en kæreste, som kom på besøg en dag.

Det var om sommeren og vi holdt frikvarter da vi så hun ankom kørende på en scooter og parkerede udenfor skolen. Vi holdt godt øje, men det var svært at følge med hvad der skete. Til sidst kunne vi ikke holde spændingen ud mere, hvorfor vi alle blev enige om, at gå ind i gangen og lukke op til

klasseværelset. Jørgen Bruun Nielsen, som var ham der som regel kunne råbe højest, råbte meget højt ind i klasseværelset "SÅ SMIDER VI BUKSERNE".

Jeg håber Jørgen kan huske historien endnu - for det kan jeg og måske andre.

Nu hvor julen nærmer sig, har jeg lyst til at fortælle lidt om hvordan vi fejrede jul da jeg var barn i 1950'erne. Vi var ikke en stor familie - efter at min bedstefar Anthon Hansen var død - var vi kun mine forældre og min søster Anne. Plads havde vi ikke så meget af og jeg at husker lang tid før jul var julegrisen blevet slagtet. Den hed altid "Olsen" og det var altid et mareridt når den kære gris, som vi havde haft siden den var helt lille og som vi kunne faktisk klø den bag øret skulle lade livet. Den dag slagteren kom gemte jeg mig og da "Olsen" blev slagtet stod jeg inde i stuen og holdt mig for ørene. Mor og far havde travlt med at partere og ordne grisen, hvoraf der af hovedet skulle laves sylte. Medisterpølsen blev fyldt i grisens tarme, som slagteren havde rensset. Mor lavede også fedtegrever af flæsketern, hvorfra fik vi også stegefedt, som blev hældt i en stor brun lerskål. Heldigvis spiste vi ikke blodpølse, så skulle vi have brugt flere tarme, som også var meget større.

Grisen skulle parteres efter mors ønsker og der blev rigtig mange kødpakker. Nogle af tingene fra grisen blev saltet. Vi havde et stort kar hvor kødet og f.eks. medisterpølsen blev lagt ned i - resten af pakkerne kom ned i en fryseboks, som mine forældre havde lejet - Boksen lå nede ved det gamle mejeri. Den eksisterer ikke mere, men det var cykelsmedens kone, Ellen, der passede den. Boksen havde ikke åbent hele dagen, men jeg at husker pakkerne skulle altid pakkes fint ind - først i frostpapir derefter i gråt papir med bånd omkring. Der skulle også sættes en mærkeseddel på så mor kunne se hvad der var i pakken o måske en stor steg til jul.

Vi havde kun en stue, så lillejuleaften blev vi gennet tidligt i seng, fordi mor skulle fernisere gulv i stuen. Der duftede dejligt når vi kom op om morgenen.

Det var far som sørgede for juletræ og andre indkøb til julen, hvor han som regel købte ind hos Walther. Hvordan de klarede julegaveindkøb husker jeg ikke, men vi manglede aldrig noget. Et år husker jeg, at jeg fik et meget flot dukkehus, som var møbleret og mine forældre havde siddet oppe når jeg var lagt i seng og tapetseret det. Det var snedkermester Poul Christensen, som havde lavet dukkehuset - ærgerligt at jeg ikke har et foto af det mere.

Jeg kan huske jeg selv skulle købe julegaver vistnok fik 5 kr. til gaver til os alle. Jeg købte nogle rigtig fine gaver til alle, som blev købt hos Walther. Et år gav jeg min far en fin skænkeprop, som jeg har. Selv fik jeg rigtig mange gaver - bl.a. husker jeg at bedstefar havde lavet et lege/skrivebord til mig. Det blev som regel fyldt med de ting jeg havde fået og hvor fik jeg lang tid til at gå med at se på og lege med tingene. Særligt husker jeg et stort Rasmus Klump hæfte, som vistnok hed "Rasmus Klump bygger skib". Det hæfte har jeg endnu og jeg har passet godt på det, selvom vores tre børn selvfølgelig har fået lov at se i bogen.

Mærkelig nok var det altid snevejr dengang, men mon ikke det var som det er nu, i hvert fald til jul.

Det sidste skal I lige have med, er at jeg husker at far købte færdig konfekt til os hos Walther. Det kom han hjem med i en papirpose, som han gemte i skabet i soveværelset. Der var koldest, men gæt hvem der hurtig fandt ud af hvor det var - derefter var der ingen problemer med, at komme i seng.